

Exposició Logicofobista

Per a explicar amb tota l'amplitud volguda el programa essencial del Logicofobisme, n'hi hauria prou amb la simple transcripció d'aquells auris passatges del "Pedre", on Plató exalta, amb mítica simplicitat, la inspiració poètica o mania enfront i per sobre la raó i la lògica.

Aquestes són precisament aquelles facultats per les quals sentim més adversió. L'ur empremta en la producció artística s'inicia en aquella tendència propagada per Corbuet que culmina en l'impressionisme i que elimina tot allò que, depassant la vulgaritat, suggereixi o recordi els abims cap a dalt o cap a baix, puix que, com escrivi justissimament Joris Karl Huymans: "per a ésser superaguda, tota obra hauria d'ésser satànica o mística per tal com fora d'aquesta punts extrems, no hi ha més que obres de clima temperat, de purgatori, obres sortides d'assumptes humans més o menys menyspreables".

Ultra, però, aquests extrems indespassables que són el Cel i l'Infern, encara hi ha, creiem, un punt superior i transcendental que els unifica, tot situant-los: Erkenntnis. És així, doncs, que per a classificar jeràrquicament els diversos aspectes presentats per les produccions reveladores de la vida més profunda de la "psique" humana —aquesta és precisament la missió que es proposa el moviment Logicofob—, hem emprat un sistema total i unitari en el qual aquelles puguin encabir-se sense esforç ni arbitrarietat.

Quin sistema més adequat per a això que el desenvolupament dialèctic hegel·lià? Emprant aquest sistema dialèctic, podríem dir, doncs, que al moment de la tesi, corresponen dins la teoria de la Logicofobia, aquelles produccions artístiques arrelades en la Litúrgia, o dit d'una altra manera, que tenen per base la Religió, això és la Consciència moral d'un "més enllà". Al moment oposat i complementari o "Antitèsi", per contra, totes les obres que són filles de les il·lucinations oníriques o altres, l'origen de les quals cal cercar en les tènues regions de l'ànima on dominen els tan variats aspectes de la Líbido.

Mentre que les obres que corresponen a la "tesi" les trobaríem en tots els períodes de la Història de l'Art —començant per Egipte i Caldea, passant per Grècia, l'Índia i el període Gòtic, sense deixar de banda l'Art dit "negre"—, En allò que concerneix l'Antitèsi, s'esdevé precisament el contrari, puix que aquestes són força recents, car si bé és veritat que tant Goya com Rops poden passar com els seus precursors, el seu aspecte negatiu i destructor troba la seva expressió més íntegra en el "Surrealisme". Quant al moment final del desenvolupament dialèctic, la "Síntesi", podem incloure-hi les creacions d'aquelles individualitats excepcionals que manifesten les concepcions pures de l'Esperit: "Metafísica". Exemples: Blake i Runge, Cornelius i Wiertz, Watts i Moreau, Böcklin i Klinger, Redon i Fidsus.

Actualment hom encabeix a tot arreu l'epítet "social". ¿Què té de sorprenent que també s'hagi pretès encabir-lo en els dominis de l'Art estètic? En aquest particular, nosaltres creiem que, basant-nos en la classificació jeràrquica de les activitats de l'Esperit d'Hegel, l'Art ha de servir, si, però solament a allò que està per sobre d'ell: la Religió i la Filosofia. Mai, però, a allò que està per sota, com la Política o la Sociologia. En aquest particular repetim els molts escrits pel gran i subtil Odilon Redon: "Hom ha emprat molt el qualificatiu 'social' durant tota la meua vida. Avui en desconfio molt".

Acabarem proclamant obertament que la Logicofobia o, en la seva manifestació artística, el logicofobisme, és una tendència neta i metafísica. ¿Ea que és possible unir l'art i la metafísica? Creiem que sí sempre que donem a aquest mot la significació que li dona el gran líric anglès Percy Bysshe Shelley en aquells sorprenents "Fragments" que són com una mena de presentiment programàtic de les recerques i experimentacions psicològiques que avui ens preocupen i en els quals podem llegir que: "La metafísica pot ésser definida com la recerca de les coses que depenen de la natura interna de l'home o que hi són relatives".

M. A. CASSANYES

El "Surrealisme", aspecte dialècticament antitètic dins la concepció sintèticament global que és el Logicofobisme, s'oposa a tota expressió artística i considera la Poesia com a activitat de l'esperit. En la seva recerca del meravellós, sorprenent i excepcional, no és pas evasionista en si, sinó que, tot abas-

tant el concretament poètic, tendeix a precipitar l'actual crisi de consciència, mostrant-se essencialment com a expressió de la revolució permanent de l'esperit.

El "Surrealisme" és a la vegada nova noció de la poesia i un mètode nou de coneixença.

J. VIOLA GAMON

ARTUR CARBONELL

- 1 Interior
- 2 Paisatge assassinat
- 3 Òrbita

LEANDRE CRISTOFOL

- 4 Peix damunt la platja
- 5 Nit de lluna
- 6 L'aureola astral i impassible està a punt de sortir
- 7 Finestra

ANGEL FERRANT

- 8 Composició
- 9 Dibuix

ESTEVE FRANCÉS

- 10 Maria és casadora
- 11 De la mar sorgeix un mal son
- 12 Chiple-remei o el complex del dictador

A. GAMBOA-ROTHWOSS

- 14 Pensaments claustrals de Jofasat Jokev
- 15 Records dels ocells sentimentals
- 16 Enterrament

A. G. LAMOLLA

- 16 L'espectre de les tres gracies dins l'aura subtil
- 17 Madrepòria onírico-placida
- 18 Tubercul incubic tot esperant l'hora seca
- 19 Per la planície implacable passa alguna cosa
- 20 Carícia oviforme
- 21 Abraçada aeri-plàstica sense perifrasi

RAMON MARINEL·LO

- 22 Cap crepuscular
- 23 Els meus records d'adolescent
- 24 Noies que es besen
- 25 Les dues amigues (crystal·lització)

JOAN MASSANET

- 26 Rastre fatidic del simulacre sòlid

MARUJA MALLO

- 27 L'empremta
- 28 Granotes i excrements

ANGEL PLANELL

- 29 Natura morta (el silenci s'ha fet concret)
- 30 La dona impudica
- 31 L'arpa de Napoleó

JAUME SANS

- 32 Camagüey

NADIA SOKALOVA

- 33 La boira

REMEDIOS VARO

- 34 Lliçons de costura
- 35 Accidentalitat de la dona—violència
- 36 La cama alliberadora de les amibes gegants.

JOAN ISMAEL

- 37 L'arista tot improvisant
- 38 En arribar Clotilde
- 39 Va arribar quan jo l'esperaba

PICASSO PRESENTAT PER ADLAN

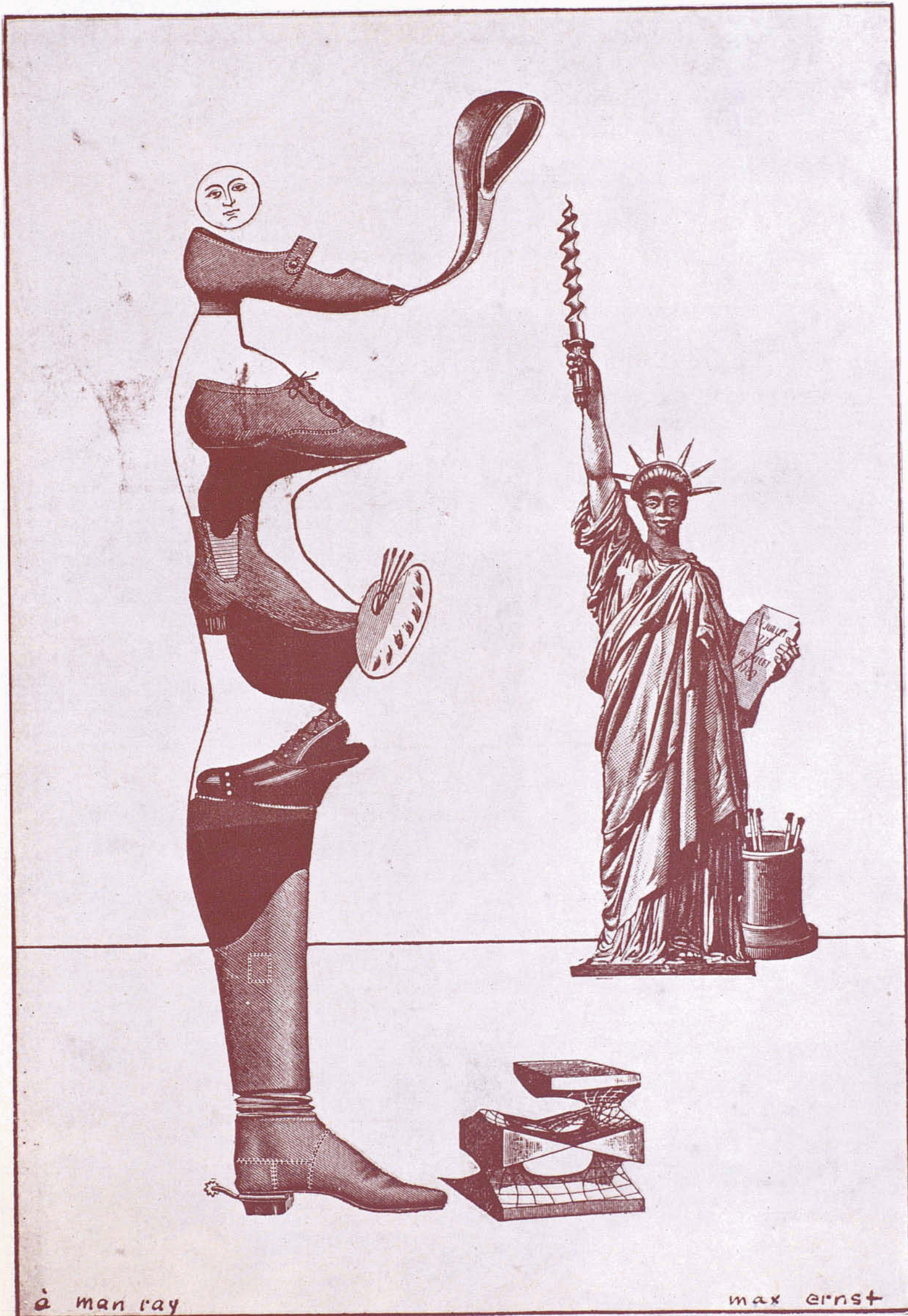
En un dels seus moments més encertats escrivi Voltaire: «El primer que comparà una dona amb una flor fou un poeta i el segon un imbècil». Més endavant Paul Gauguin afirmà que: «en art solament hi havia revolucionaris i plagiaris». Aquestes dues dites són més que suficients per a explicar perquè, en organitzar l'EXPOSICIÓ PICASSO, els d'ADLAN han eliminat per complet totes les pintures de Picasso que puguin donar peu al lamentable equivoc que els «imbècils» i els «plagiaris», les malifetes dels quals omplen suara abundantment Galeries, Salons i Museus, el poguessin prendre per un dels seus i han escollit, per contra, aquelles produccions en què Picasso ens mostra més evidentment ésser un poeta i un revolucionari o, més ben dit, aquelles obres en les quals és, més purament i íntegrament que mai, Picasso.

LLISTA D'OBRES

1 - Projet de tapisserie, peinture et papiers collés. — 2 - Peinture. (Appartenant à Mme. Cuttoli) — 3 - Papiers collés. (Appartenant à Mme. Lise Deharne) — 4 - Guitare et compotier, pastel. (Appartenant à Mme. d'Errazuriz) — 5 - Nature morte, peinture. (Appartenant à Mr. Kochnitzki) — 6 - Papiers collés. (Appartenant au Dr. Laugier). — 7 - Peinture. (Appartenant à Mr. Lipchitz). — 8 - L'atelier. — 9 - Deux femmes. — 10 - Jeunes filles devant la fenêtre. — 11 - Peinture. (Appartenant à Mr. Picasso) — 12 - Nature morte, peinture. — 13 - Buste d'homme, peinture. — 14 - Table de toilette, peinture. — 15 - Femme assise, peinture. — 16 - Nature morte, peinture. — 17 - Nature morte, aquarelle. (Appartenant à la Galerie Pierre) — 18 - La guitare, peinture. (Appartenant à Mr. Maurice Raynal) — 19 - Papiers collés. — 20 - Dessin. — 21 - Dessin. (Appartenant a Mr. Tristan Tzara) — 22 - Metamorphose, peinture. — 23 - Baigneuses à Dinar, peinture. — 24 - Baigneuses, peinture. (Appartenant à Mr. Wildenstein) — 25 - Peinture. (Appartenant à Mr. Zervós).

BIBLIOGRAFIA

"Proudhon, Marx, Picasso", per Max Raphael. — "Picasso", per Maurice Raynal. — "Vom Monet zu Picasso", per Max Raphael. — "Picasso", per Pierre Reverdy. — "Ode à Picasso", per Jean Cocteau. — "Picasso", per Waldemar George. — "Picasso", pel Dr. Oskar Schürer. — "Picasso", per Henri Mahaut. — "Picasso", en la sèrie "The World Masters", per Anthony Bertran. — "Picasso et la tradition française", per Wilhelm Uhde. — Números especials dedicats a Picasso de "Documents" i "Cahiers d'Art". — "Picasso", per Eugeni d'Ors. — Bernhard Geiser, "Picasso Graveur". — André Serel "Picasso". — Zervós "Picasso", "L'œuvre de Picasso". — S. Solmi "Picasso disegnatore". — Yavorskaia "Pablo Picasso".

Dibujo de Max Ernst que figuraba en la postal de la exposición de Man Ray (Cahiers d'Art, 1935) enviada a ADLAN.

A. D. L. A. N.

ESTATUTS DEL GRUP AMICS DE L'ART NOU

Objecte i constitució

Art. 1.er.—Adlan té per objecte la protecció i desenrotllament de l'art, en qualsevol de les seves manifestacions.

Art. 2.^{on}.—La residència oficial de l'entitat és fixada a Barcelona, Passeig de Gràcia, 99.

Art. 3.er.—Adlan no té filiació política de cap mena.

Dels agrupats

Art. 4.^{on}.—Els agrupats ho podran ésser en categoria: de honoraris, actius, protectors i adherits.

Art. 5.^è.—Seran agrupats honoraris els que siguin nomenats per majoria absoluta per els associats actius a proposta del Comitè Directiu. Tindran veu en les reunions generals i extraordinàries però no tindran vot.

Art. 6.^è.—Seran agrupats actius els vint fundadors. És indispensable per ésser associat actiu no viure ni treure rendiment pecuniari de cap manifestació artística, més clar, cal que només siguin «amateurs». Tindran veu i vot en les reunions.

Art. 7.^è.—Pel sol fet d'ésser agrupats actius es comprometen a col·laborar per tots els mitjans al seu abast a la tasca del Comitè Directiu.

Art. 8.^è.—Són agrupats protectors els que pecuniàriament subvencionin «adlan», essent indispensable que la quota sigui quant menys igual a la dels associats actius. No tindran vot ni veu en les reunions.

Art. 9.^è.—Són agrupats adherits els que vivint fora del lloc de residència oficial de l'entitat, comparteixin les seves mateixes aspiracions i sotmetent-se al seu reglament i estatuts, afavoreixen amb dades i notícies, etc., el desenrotllament de la mateixa. Tenen veu però no tenen vot en les reunions de l'entitat.

Art. 10.—Sempre que en una localitat hi hagin més de deu agrupats, podrà constituir-se una filial de l'entitat principal, au-

tònoma dintre de la mateixa, la que seria regida per un reglament aprovat per majoria absoluta de vint agrupats actius.

Art. 11.—A proposta del Comitè Directiu els vint agrupats actius podran nomenar agrupat corresponsal delegat a un dels agrupats adherits de cada localitat.

Art. 12.—Seran atribucions de l'agrupat corresponsal delegat, representar «adlan» en la localitat en que consti inscrit i seran obligacions, veïllar pel bon nom de «adlan», subministrar totes les dades i notícies que puguin interessar a «adlan» i contestar les consultes del Comitè Directiu.

Art. 13.—Els agrupats honoraris no tindran quota.

Art. 14.—Els agrupats actius satisfaran la quota trimestral de 25 pessetes.

Art. 15.—Els agrupats protectors satisfaran la quota trimestral mínima de 25 pessetes.

Art. 16.—Els agrupats adherits satisfaran la quota trimestral de 15 pessetes.

Art. 17.—Els agrupats actius, protectors i adherits gaudiran de descomptes que acordarà el Comitè Directiu en espectacles, edicions, exposicions, etc., que organitzi «adlan».

Art. 18.—Tots els agrupats deuen ésser admesos per majoria absoluta de 20 actius.

Art. 19.—La qualitat d'agrupats es pot perdre per voluntat pròpia, per deixar de pagar la quota, per expulsió acordada per majoria absoluta dels vint actius.

Art. 20.—Les baixes dels vint agrupats actius seran cobertes per agrupats protectors a proposta del Comitè Directiu i aprovat per majoria absoluta d'agrupats actius.

Art. 21.—Els agrupats actius es reuniran mensualment encara que sols sigui per canviar impressions. No seran convocades les altres categories de socis.

Juntes Generals

Art. 22.—Les Juntes Generals podran ésser ordinàries—les quals es celebraran anyalment a primeries d'octubre—i extraordinàries.

Art. 23.—Les Juntes Generals extraordinàries seran proposades pel Comitè i acordades per majoria absoluta de actius o bé per 2/3 absoluts de tots els associats.

Del Comitè Directiu

Art. 24.—Per regir i orientar la marxa de l'entitat serà nomenat un Comitè Directiu.

Art. 25.—Aquest Comitè es compondrà de tres socis actius, nomenats per majoria, el nomenament serà vàlid per dos anys i serà fet en Junta General Ordinària.

Art. 26.—En el cas de cessar en el càrrec un dels components del Comitè, els altres dos components nomenarien el tercer entre els socis actius. Si no es posessin d'acord serà convocada Junta General extraordinària per procedir al nomenament de nou Comitè.

Art. 27.—Al cessar, als dos anys, en el seu càrrec, els elements del Comitè sortint podran ésser reelegits.

Art. 28.—Són atribucions d'aquest Comitè:

a) resoldre tots els afers referents a la direcció i administració de l'associació.

b) a fer ús del cos d'assessors, que seran nomenats per majoria absoluta dels vint actius, a proposta del Comitè.

c) en cas de dissolució de l'Associació acordada en Junta General Extraordinària, solucionar els afers pendents, procedint a la liquidació de l'Associació.

d) representar l'Associació on calgui.

Art. 29.—Són obligacions d'aquest Comitè:

a) convocar anyalment per les primeries d'octubre Junta Ge-

neral Ordinària de tots els associats.

b) convocar mensualment reunió dels socis actius.

c) convocar les Juntes Generals Extraordinàries.

d) rendir comptes a la Junta General.

e) rendir comptes a la Junta General Extraordinària de la liquidació de la dissolució de la societat en el cas corresponent.

Art. 30.—Pot deixar-se de pertànyer al Comitè Directiu:

a) per dimissió.

b) per destitució acordada per la majoria absoluta dels vint associats actius.

Règim administratiu

Art. 31.—Adlan comptarà amb els ingressos següents:

a) quotes dels associats.

b) recapta de manifestacions artístiques.

c) subvencions.

Les subvencions s'enten que deuen ésser totalment desinteressades i és atribució del Comitè directiu veïllar perquè així sigui.

Dissolució de l'Associació

Art. 32.—La dissolució de l'Associació caldrà que sigui acordada en Junta General Extraordinària per la majoria absoluta dels associats tots.

Art. 33.—Dita Junta General Extraordinària serà acordada per majoria absoluta dels vint associats actius a proposta del Comitè Directiu. L'actiu sobrant serà destinat a beneficència.

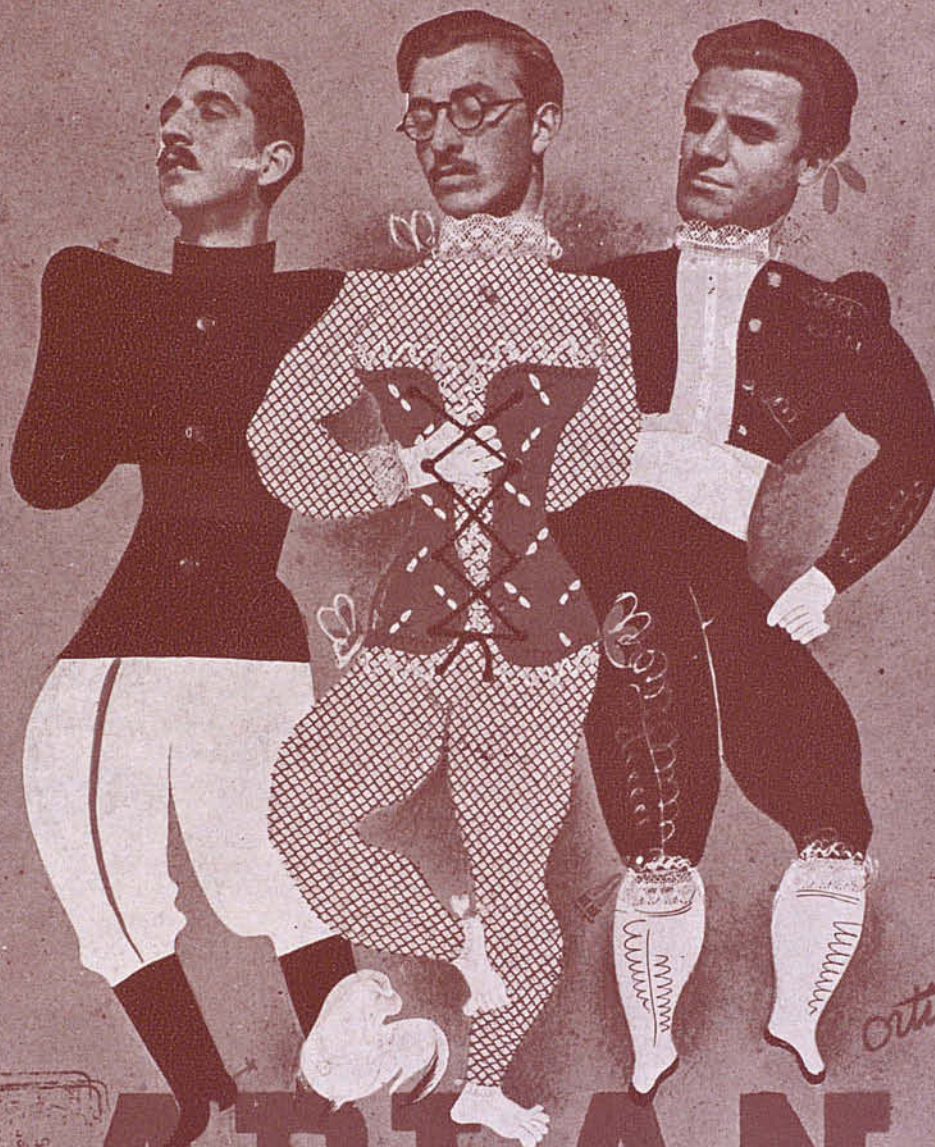
Barcelona, 23 d'Octubre de 1932.

Presentado en duplicado ejemplar a los efectos del art. 4.º de la ley de Asociaciones de 30 de Junio de 1887.

Barcelona, 9 de Noviembre de 1932.

*El Gobernador,
JUAN MOLES*

5 ESCULTORS QUE PRESENTA

ADLAN

RAMON MARINELLO

JAUME SAN'S

EUDALD SERRA

27-28-29-30 - MARÇ
GALERIES D'ART CATALONIA

ADLAN

AMICS DE L'ART NOU · GATCPAC · PASSEIG DE GRÀCIA, 99 · TEL·F. 71179 · BARCELONA

INVITA

personalment a

PRESENTACIO DE TRES ESCULTORS

Ramon Marinell-lo

Jaume Sans

Eudald Serra

GALERIES D'ART CATALONIA

DIES 27 · 28 · 29 · 30 MARÇ 1935

Ramon Marinell-lo

En Ramon ens descobreix:

1 La essència estàtica dels éssers i de les coses, és dir, volum.

2 La essència dinàmica dels éssers i de les coses, és a dir, història. Exemple: la ginohidrocitat de les sirenes.

Inquiet, demà ens descobrirà una altra cosa.

2. 3.

1

Jaume Sans

Qui entra en si diu adéusiau a les amors i a les dolors del món. Ell no troba més que l'essència pura

sense dimensió ni mesura tot simplement eterna.

Rusbrock l'admirable

2

Eudald Serra

Eudald Serra: és un compositor de materials selectes.

Materials vius per si sols de qualitat i color.

Qualitat i color que controlats per la seva sensibilitat donen com a resultat aquests treballs exemplars escultòrics que tenen tota la força i serenitat del sol mediterrani.

Ignasi de Figueras

3

Dia
13
PICASSO

Apunt geroglífic de la vetllada discófilo-stra-
perlista, organitzada per A.D.L.A.N. en honor
del geni de secà.

Luis Góngora, el Peor, etern poeta inèdit i pixatinters de redacció i el xiflat
M. A. Cassanyes, han volgut que'ns en adonem que ells també hi assistiren. Llur lloc
en l'apunt correspon, doncs, al costat de Rafael Benoit

Barcelona, gener del 1936.

Tots els drets de reproducció cedits galantment a tothom qui vulgui fer-ne ús.

MAN RAY

EXPOSITION
DE
PEINTURES & OBJETS

DU 15 AU 30 NOVEMBRE 1935

AUX CAHIERS D'ART
14, RUE DU DRAGON, PARIS VIe

IMPRIMÉ

Adlan
Passage de Gracia 99
Barcelone
Espagne

LA CHALCOPHAGIE
DU MUSÉE DU LOUVRE
15, RUE DE LA HARPE, PARIS VIe

ANGEL FERRANT FORMES 4
"EL VISO" MADRID

Salvado - 25.

*Querido Marinello:
Alberto, el escultor me ha prometido dos
dibujos de escultura. Será a Marija Mallo hoy
y no sé si puede hacer un envío semejante.
Los gastos, siempre los gastos. Postes y en-
lajes dificultan, sin duda estos envíos. Siempre
valen al peso los obstáculos económicos. Escusa
de los que de por sí nos gastamos en estas
latitudes*

*Un abrazo y saludos de
Ferrant*

MUSICA VIVA

1936 N° II (JUILLET)

REVUE TRIMESTRIELLE - BRUXELLES

LA
RS
VV

bill zurich

Al Poeta Paul Eluard.

Navidad

El amor atiranta los puntos cardinales
y el llanto de las vírgenes suaviza los crepúsculos.
En la esfera armilar han brotado manzanas
y el invierno celebra la Navidad del aire.
Bajo una luz aséptica, telescopios y pianos
buscan el ritmo añil de la Estrella del Alba
y Venus se desnuda ante los Rayos X
— imagen inciensada de cifras y de arpegios —
El Mesías del aire abre su pura lente
y en el cono de luz ambigua del cinema
se unen climas distantes en un claro latido
y se acaricia el ángulo facial de los antípodas.
La Vía Láctea muestra su temblor tatuado.

Luisfongosa

Primera Exposición Picasso en España

A. D. L. A. N. Barcelona - Enero 1936

MUSICA VIVA

« ARIEL »

Musica, maquetas e ideas para un ballet
ROBERT GERHARD, JOAN MIRO, J.-V. FOIX

"Ariel"
Musik von Robert Gerhard, Bühnenbil-
der von Joan Miró, dichterische Ideen
von J.-V. Foix zu seinem Ballet.

Die Musik, Bühnenbilder und eine dichter-
ische Idee dieses Stückes existieren —
nicht aber das eigentliche — menschen-
liche — Ich konnte es beim Beginn der Kompo-
sition nicht haben, das brachte mich dar-
auf, die gewöhnliche Bühnenwelt auszu-
klammern: der Dichter, der Maler und der
Musiker begannen ihren Arbeit, nicht als
die übliche Illustrierung eines feststehen-
den Vorganges, sondern — gewissermaßen
absolut — von der Idee über das Ballet
her.

Das erste Resultat der fast völligen
Unabhängigkeit, mit der jeder das verein-
barte Balletthema behandelte, waren
ideologische Widersprüche zwischen den
drei verschiedenen Künsten.

Unser Arbeitsweise war dem Choreogra-
phen eine neue: zunächst mit einem Szena-
rium trat an das Ende unserer Arbeit,
wie eine Plattform auf der die verschiede-
nen, scheinbar unvereinbaren Interpretationen
durch den Dichter, den Maler und den
Musiker in der choreographisch sinn-
vollen Wirklichkeit vereint werden sollten.

R. G.

Das Ballet und der Musiker
von Robert Gerhard

Ich habe meine Musik als einfache
Grundidee für eine Tanzdarstellung gewich-
ten, deren Bild — Ariel — der Luft-
geist des — Stürms — von Shakespeare ist.
Eigentlich hatte ich die Musik die — Be-
freiung Ariel — nennen sollen, wurde ich
deshalb für ungerecht durch die Vor-
geschichte des — Stürms — Ariel — meine Defini-
tion in dem Führgespräch durch die
Zauberin Sythina und die endgültige Be-
freiung durch Prospero.

Für die musikalische Idee war die Gegen-
überstellung der beiden Kräfte Ariel und
Kaliban ausreichend, die sich gegenseitig
bekämpfen und — in einer gewissen Ent-
wicklung — durch die verschiedenen Si-
tuationen hindurch einer Lösung entgegen-
kommen.

Musik durch ein gewisses Szenarium be-
deutet meine Musik durch zwei Typen, den
Tanz — dem luftigen heichten, Tücher
trug sein musikalisch — schwerfälliger Wider-
part entgegen. Diese Phantasie wurde
durch die Entdeckung an traditionel-
len Typen des katalanischen Volkstän-
zes geführt: — der Vireo —, — Fata —
das Ballet der Stürmsbewältigung und
die — Rosen und Salix — (frische Pappeln,
denn man sieht bei Volksfesten und Um-
zügen bedeckt!).

(1) Nicht interessiert immer die Figur
des — Nais —, der Tänzer trägt einen runden
schwarzen Masken auf dem schillernden
Gesicht von eigenständigem Reiz an sehen
wie die ausdruckslos lachende Masken-
träger während der Tanses leidet wird, als
wenn alle Rhythmen der Körperbewegung
in ihr Widerhall fanden.

Nach meiner Idee sollte der Kampf
zwischen diesen beiden Partnern — einer
der Gefangennahme und Befreiung einer
Bauteilperson — in der magischen Art vor-
sich gehen, in der Kinder ihre Spiele
spielen wie nach einem Ritus ausführen
und die nicht — jedoch — zu interpretieren
ist.

Mein Kampf durchschritt vier Phasen:
1. Versuch und Furcht (Adagio) 2. Kampf
und Angst (Tempo giusto, Tempo rubato);
3. Befreiung (Tempo stretto);
4. Befreiung (Tempo stretto).

Meine Musik will die choreographische
Handlung begleiten: — befehlen —, aber
nicht wiederholen. Der Choreograph, der
Musiker, der Maler und der Dichter kön-
nen unabhängig voneinander illustrieren
wie müssen im Gegenteil die Spannung,
das Widersprechen und die Unabhängigkeit
der Ideen — wie ihre verschiedenen Kunst-
arten — in einer — kontrastreichen —
sich — Zusammenhang — gegenseitig
prüfen und erst durch die Total-Choreo-
graphie sich auszeichnen und abgrenzen
lassen.

Das Ballet und der Maler
von Joan Miró

Meine Auffassung des Tanses, seiner
Kostüme, Farben, etc., ordnet sich der
Idee unter, dass die Bühne wie eine ge-
meinschaftliche Definition in voneinander-
Widerstand in der Welt der Mäße führt.

Insbesondere haben in dem — einfachen —
Ballet der Tans wie das Kostüm, die
Farben wie die Gegenstände, als einziger
Ankänge, den historischen Kampf dar-
zustellen zwischen dem Tänzer (der sich
der Bewegung bedient um sich von feind-
lichen Kräften zu befreien) und der phan-
tasiehaften Erscheinung der Furcht (die
eine Schwäche ausdrückt).

So wie in gewissem Momenten das Kos-
tüm eine Funktion hat, durch die es sich
von Tänzer abhebt und sich ihm wider-
setzt, während die Farbe die Rolle eines
einen Person übernimmt.

Gemäss meiner Idee vom — magischen —
Ballette, vereinfacht der Tänzer die Be-
weungen und provoziert ihre Abwesenheit
durch die Bewegungen während Kostüm,
Farbe und bewusste Formen dass die-
nen, die Begrenzung des Kampfes auszu-
drücken.

Durch das Kostüm schafft der Tänzer
seine eigenen Umkleide; durch die Dyna-
mik seiner Bewegungen verändert sich die
Dynamik der Statik, welche die er be-
kämpft.

Die plastische Materialisierung des ma-
gischen Ballette ist ein unauflöslicher
Zusammenhang zwischen Wirklichem und
Ballettstücken, zwischen konkretem und
abstraktem Formen, zwischen Leuchten
und Irrationalen. Der Tanz besteht sich
von der intellektuellen und gewinnt sich
unvermeidlich Sinn durch die posi-
tiven und negativen Kräfte der Natur
durch Farben, Umkleideformen, Farben an-
sich zu haben, teilen diese der
verschieden der Tänzer selbst erkennbar
wird.

Vorwiegend davon, dass, dem Zuschauer
unmittelbar das Verständnis des — we-
senlichen Spieles zu erlebten.

Das Ballet und die Dichtung
von J.-V. Foix

Das moderne Ballet ist ein plastisches
Spiel des Kampfes zwischen Individuum
(Tänzer) und dem Anderen — zwischen
— mir — und — allen — Anderen. Die Cho-
reographie sollte Tansmassen haben, die
— wie gebildet, in dinglichem Tode

ADLAN

AMIGOS DE LAS ARTES NUEVAS

BARCELONA

M A D R I D

TENERIFE

CENTRO DE LA CONSTRUCCIÓN, CARRERA DE SAN JERÓNIMO, 32. TEL. 21499

26-IV-36.

Sr. D. Ramón Marinello.

Querido amigo:

Recibo su carta y con gusto me apresuro a facilitarles las gestiones para esa exposición en lo que de mi pueda depender. Ya habrán Vds. recibido noticias de Ferrant. Alberto (cuya dirección es: Joaquín María López, 42, Madrid) y Marija Mallo (también les doy esta dirección para que en último caso puedan Vds. ponerse en contacto directamente; es: Rodríguez Sampedro, 50, Madrid) ~~me~~ han prometido ambos remitirles un par de dibujos grandes, mañana mismo lunes.

En cuanto a Ismael no puedo hacer ninguna gestión cerca de él, porque ignoro su dirección y hace tiempo que no le veo en Madrid; quizá se halle en su país, Canarias.

Respecto a mi mujer agradece mucho la invitación de Vds. pero no puede remitirles nada. En primer término por que según me explicó Lamolla la exposición tendrá un carácter, un sentido superrealista y ella, aún teniendo simpatía por ese tipo de arte no lo practica. De suerte que sus obras habrán de estar desplazadas en ese conjunto. Y, en segundo término, porque necesita tener aquí toda la obra con vistas a una exposición que probablemente hará el próximo mes en Adlan. Mil gracias, muy sinceras, de todas formas por la invitación de Vds.

Volveré a insistir mañana mismo cerca de Alberto y de M. Mallo para que no retrasen el envío de sus obras. Creo de todas suertes que han acudido Vds. un poco tarde. Contando con esas aportaciones de fuera debían Vds. haberlas solicitado antes.

Para mi archivo o para utilizarlas en cualquier ^{revista} me interesaría tener algunas reproducciones de las obras que Vds. exhiban en ~~XXX~~ esa exposición. Ya le dije a Lamolla que no deben Vds. descuidar el envío de otras fotografías y de algún artículo a Eduardo Westerdahl para su "Gaceta de Arte" que ^{lo} publicará encantado.

Salude Vd. de mi parte muy cordialmente a Sert y a Prast, diciéndole al primero que aún no he recibido los números de "A.C" Mis mejores votos por el éxito de la exposición, saludos para sus compañeros y para Vd. de su afectísimo amigo

Guillermo de Torre

A D L A N

un grup d'amics obert a totes les noves inquietuds espirituals.

adlan us interessa

- 1) si sou un temperament disposat a seguir la trajectòria de les arts d'avui.
- 2) si acolliu amb respecte (seleccionant amb passió) tot esforç vers l'inconegut.
- 3) si manteniu l'esperit lliure damunt els dogmes i valors entesos.
- 4) si voleu marxar al ritme de les descobertes de l'esperit actual (al costat de les descobertes de l'enginy.)
- 5) si voleu posar una antena receptora a les últimes manifestacions en totes les arts.
- 6) si voleu lluitar a favor d'un art totalitari d'acord amb les aspiracions universals del moment.
- 7) si voleu salvar el que hi ha de **vivent** dintre **el nou** i el que hi ha de **sincer** dintre **l'extravagant**.

adlan us crida

per a protegir per a donar escalf
a tota manifestació de risc que comporti un desig de superació.